



ת"פ 17628/01/18 - מדינת ישראל נגד מחמד חדנדוה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17628-01-18 מדינת ישראל נ' חדנדוה(עציר)

תאריך: 27.6.2018

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורן ישראל
נגד
מחמד חדנדוה (עציר) - הובא על ידי שב"ס
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אבו סייף

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות כדלקמן: כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; נסיון גניבת רכב, לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413ז לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961; נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1970; וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין.
לפי המיוחס בכתב האישום המתוקן, ביום 4.1.18, בשעה 06:00 לערך, ניגש הנאשם אל הרכב של המתלוננת, כשבידו תיק בד שחור ובו מפתח שוודי, 2 סכינים יפניות, 5 מברגים, מפתח צינורות ומוט פיגום. בנסיבות אלו, משך הנאשם בכוח את מסגרת חלון דלת שמאל קדמית של הרכב, שחרר את מנגנון הנעילה ופתח את הדלת. משנכנס הנאשם לרכב, עקר את חובק ההגה ושבר את מתנע הרכב. שוטר המתגורר בסמוך, שמע את הרעשים וירד אל הרכב כשבידו נשקו האישי וכובע זיהוי משטרה. השוטר הבחין בנאשם כשהוא ישוב ברכב. בהמשך, השוטר צעק לנאשם "עצור משטרה" והנאשם נסע קדימה והתנגש ברכב שלפניו. הנאשם היה ללא רישיון וללא ביטוח. בהמשך לכך, השוטר עצר את הנאשם. לרכב נגרם נזק בסכום של 6,669 ₪.
2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

טענות הצדדים

3. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים הבאים: הגנה על סמכותה של המדינה להגביל את הבאים בשעריה; הגנה על שלמות גופם ושלומם של התושבים, כמו גם ההגנה על קניינם; הגנה על משתמשי הדרך.
4. לטענתה, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא קשה, הואיל והנאשם ניצל את כניסתו לצורך



- ביצוע עבירות נוספות, ובכלל זה עבירות רכוש ותעבורה. הנאשם תכנן מראש את מעשיו, כפי שניתן ללמוד מכלי הפריצה והסכנים שבהם החזיק. הנאשם גם לא נרתע מנוכחותו של שוטר, המשיך במעשיו וניסה לברוח מהמקום ברכב, ללא רישיון וללא ביטוח והכל תוך סיכון העוברים והשבים.
5. עוד טענה, כי בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים, לצד ענישה נלווית.
6. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות, שמהן ניתן גם ללמוד כי גם בעבר נכנס הנאשם לישראל לצורך ביצוע עבירות. על הנאשם הוטלו תקופות מאסר ממושכות, ותלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי, ולמרות זאת שב לבצע עבירות.
7. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על נאשם מאסר לתקופה של 24 חודשים, להפעיל את המאסרים על תנאי לתקופה של 12 חודשים ולתקופה של 6 חודשים, בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר שיוטל בתיק דנן, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 36 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים, פסילת מלהוציא רישיון נהיגה ופסילת רישיון על תנאי.
8. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקבוע מתחם העונש ההולם אך ורק על יסוד נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורטו בכתב האישום המתוקן, דהיינו ביחס לעבירה של ניסיון גניבה והעבירות שפורטו. הנאשם אמנם נסע ברכב, אולם מדובר במרחק קצר ביותר, משום שהרכב עמד בין שני רכבים אחרים, והנאשם כלל לא הצליח לצאת מהחנייה.
9. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים. לטענתו, המתחם של התביעה מחמיר, ואף אינו מבוסס בפסיקה שבאת כוח התביעה הגישה לבית המשפט.
10. עוד הוסיף בא כוח הנאשם, כי יש לקחת את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו; אביו של הנאשם נפטר לאחרונה והוא לא השתתף בהלוויה בשל מעצרו; גיסו של הנאשם נרצח לפני מספר חודשים בחברון בשל חשד לשיתוף פעולה.
11. מכאן עתר בא כוח הנאשם להסתפק בתקופת התנאי שיופעל, ולחלופין, להוסיף על תקופת התנאי עונש קצר נוסף.
12. בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערכים החברתיים** הנפגעים מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
14. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון כי הנאשם פגע במספר ערכים חברתיים במצטבר: הגנה על סמכותה של המדינה להגביל את הבאים בשעריה; הגנה על שלמות גופם ושלומם של התושבים, כמו גם ההגנה על קניינם; וכן הגנה על משתמשי הדרך. הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה קלה, הואיל והנאשם ניצל את כניסתו לצורך ביצוע עבירות נוספות, ובכלל זה עבירות רכוש ותעבורה. הנאשם תכנן מראש את מעשיו, כפי שניתן ללמוד מכלי הפריצה והסכנים שבהם החזיק. הנאשם גם לא נרתע מנוכחותו של שוטר, המשיך במעשיו וניסה לברוח מהמקום ברכב, ללא רישיון וללא ביטוח והכל תוך סיכון העוברים והשבים. עם זאת, אין להתעלם מהעובדה, כי מדובר בעבירה של ניסיון גניבה בלבד, שלא הושלמה, וכי



הנאשם לא הספיק לנסוע מרחק רב, בטרם נתקל ברכב אחר, ונעצר.

15. מדיניות הענישה בעבירות של ניסיון גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב, יחד עם עבירות נוספות, כמו למשל החזקת כלי פריצה, או עבירות תעבורה, כוללת לרוב מאסר בפועל לתקופה הנעה בין 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין 18 חודשים (ראו למשל: ת"פ (קריית) 51701-12-15 **מדינת ישראל נ' שוא** (30.11.16); ת"פ (ת"א) 47711-10-14 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (9.3.16); ת"פ (פ"ת) 19443-03-14 **מדינת ישראל נ' חסאסנה** (10.9.14)).
16. מדיניות הענישה בעבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות תעבורה, כוללת לרוב מאסר בפועל לתקופה הנע בין 8 חודשים ובין 20 חודשים (ראו, למשל: עפ"ג (מרכז) 34513-05-12 **טקאטקה נ' מדינת ישראל** (10.7.12); ת"פ (רח') 15869-05-15 **מדינת ישראל נ' חריזאת** (11.1.16); ת"פ (רמ') 48548-04-15 **מדינת ישראל נ' נאצר** (30.11.15); ת"פ (חד') 1462-07-15 **מדינת ישראל נ' קנבר** (12.11.15); ת"פ (רח') 34263-03-15 **מדינת ישראל נ' אלהרוש** (14.10.15); ת"פ (רמ') 20329-08-15 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' שוא** (6.9.15); ת"פ (ראשל"צ) 34104-10-14 **מדינת ישראל נ' כוע** (25.2.15); ת"פ (י-ם) 11055-10-12 **מדינת ישראל נ' שעאבנה** (8.7.14); ת"פ (רמ') 4613-11-12 **מדינת ישראל נ' סנינה** (12.3.13)).
17. מטבע הדברים, בעבירה של ניסיון, הענישה פחותה מעבירה שהושלמה. בה בעת, יש לקחת בחשבון בקביעת המתחם, את מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם, ונסיבות העניין, משמע, כי לצד העבירה של ניסיון גניבה, גם הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, החזקת כלי פריצה והחזקת סכין, ויש בכך כדי להחמיר את מתחם הענישה (ראו, למשל: ע"פ (י-ם) 7078-03-13 **געאפרה נ' מדינת ישראל** (28.4.13); עפ"ג (מרכז) 55181-05-12 **שלבי נ' מדינת ישראל** (4.11.12); ת"פ (י-ם) 28429-05-14 **מדינת ישראל נ' שושה** (1.10.14); ת"פ (פ"ת) 19443-03-14 **מדינת ישראל נ' חסאסנה** (14.9.14); ת"פ (י-ם) 45271-03-14 **מדינת ישראל נ' אלרגבי** (6.7.14)).
18. מכאן, כי לאור מכלול נסיבות העניין, העבירות בהן הורשע הנאשם, ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מאסר לתקופה של 9 חודשים ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

19. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:
לזכותו של הנאשם עומדת בעיקר הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; כן יצוין, כי נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות. אביו של הנאשם נפטר לאחרונה והוא לא השתתף בהלוויה בשל מעצרו; גיסו של הנאשם נרצח לפני מספר חדשים בחברון בשל חשד לשיתוף פעולה.
לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות, שמהן ניתן ללמוד כי גם בעבר נכנס הנאשם לישראל לצורך ביצוע עבירות. על הנאשם הוטלו תקופות מאסר ממושכות, ותלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי, ולמרות זאת שב לבצע עבירות.
20. מכאן, כי העונש ההולם מצוי מעט מעל מחצית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר לתקופה משמעותית, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.
21. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי מת"פ (רמ') 62781-12-13 לתקופה של 12 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג פשע, ולתקופה של 6 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון, עבירות על חוק הכניסה לישראל, או ניסיון לעבור עבירות, כאמור.



22. לא הוצג כל טעם המצדיק הימנעות מהפעלת התנאי, לאור עברו הפלילי של הנאשם וחזרתו לבצע עבירות דומות לעבירות שכבר ביצע, ולמרות המאסרים על תנאי המשמעותיים שעמדו לחובתו. בה בעת, בשל הודאתו, יש מקום לחפוף את עונשי התנאי זה לזה, ולהפעילם, חלקם במצטבר וחלקם בחופף לעונש המוטל בתיק דנן.

סוף דבר

23. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים בגין הרשעתו בתיק זה, בניכוי ימי מעצרו מיום 4.1.18;
- ב. יופעלו המאסרים על תנאי מת"פ 62781-12-13, בחופף זה לזה, וחלקם במצטבר לעונש המוטל בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 22 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או עבירה של החזקת סכין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ו. קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 1.8.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.
- ז. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 4,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים החל מיום 1.8.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

הסכין והכלים יושמדו בהסכמה, טלפונים יוחזרו לבעליהם.

רשמתי לפניי הצהרת ב"כ הנאשם כי אין בידי הנאשם רישיון.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, במעמד הצדדים.